

man skal opfylde de politiske beslutninger om flere grønne afgifter for erhvervslivet og dermed også landbruget.

Beslutningen går godt nok ud på at tilbageføre det meste af afgiftsprovenuet til landbruget for på den måde at holde landbrugerne skadesløse og konkurrenceevnen over for udlandet intakt. Det er med andre ord den rendyrkede adfærdspåvirkning, der ledes efter. Landbrug er imidlertid et vidt begreb, og derfor bliver de forudsigelige virkninger uantagelige for et stort antal landmænd. Ved nedsættelsen af jordskatterne bliver tilbageførslen urimelig for mange landbrug; det nærmer sig vilkårlighed. Af samme grund bliver løftet om at ramme produktionen og holde producenterne og forbrugere skadesløse varm luft.

De grønne afgifter på f.eks. pesticider ser jo meget pæne ud i teorien, men i praksis er landbruget en meget sammensat størrelse. Det er selvfølgelig også begrundelsen for, at der skal fares med lempe og udvises større smidighed end i det forslag, regeringen har fremsat.

Den udgiftsforhøjelse, man vil lægge på pesticiderne, er at betragte som en ekstra skat, for afgifterne vil sandsynligvis ikke få forbruget ned. Vi lever i et åbent marked, og det står alle landmænd frit for at tage til Tyskland og købe de afgiftspålagte pesticider.

Landbruget har allerede – som vi har været inde på tidligere i debatten – været medvirkende til at få fjernet de virkelig belastende midler fra markedet, så hurtigt som det var praktisk muligt. Den eksisterende pesticidhandlingsplan har allerede givet kraftige reduktioner i miljøbelastningen. Forbruget af aktive stoffer var, som hr. Jacob Buksti var inde på, allerede i 1993 formindsket med 41 pct., og målet er en reduktion på ca. 50 pct. i 1997. Alene her har man altså nået en reduktion på 80 pct. i forhold til de mål, der blev sat, og det betyder, at målet uden videre kan nås.

Tekniske drøftelser har også vist, at landbrugsgets egen rådgivningsindsats har virket kraftigere reducerende på forbruget end de offentlige foranstaltninger, og derfor bør hovedindsatsen bestå i at udbygge landbrugsgets egen indsats. Yderligere reduktion synes heldigvis også sandsynlig, da ny teknologi og nye miljøvenlige bekæmpelsesmidler arbejder i den rigtige retning.

Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremlagt en 10-punkts-plan til løsning af disse alvorlige problemer. Vi vil prøve at arbejde ad

frivillighedens vej, da vi tror, det har større effekt, og det vil også virke fornuftigere på de involverede, altså landmændene.

Vi stemmer nej til dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu er det jo sådan, at landbrugets organisationer og andre gode folk er kendt for at være ret gode til at regne, og de er stort set i stand til at regne alle regnestykker ud. Men lad os – før vi begynder at gå fuldstændig i koma over de mange meromkostninger – se på, hvad det egentlig koster:

Hvis vi tager en planteavlbedrift på 100 ha i Storstrøms Amt, får den en merbelastning på 16 kr. pr. ha. Hvis vi tager en kvægbedrift på 50 ha i Vestsjællands Amt, får den en gevinst på 38 kr. pr. ha, og hvis vi tager en kvægbedrift på 50 ha i Nordjyllands Amt, får den en gevinst på 2 kr. pr. ha.

Tallene er ganske vist regnet ud af en så forudindtaget instans som Landbrugsministeriet, så derfor synes jeg, det er mere spændende at se, hvad landbrugets egne folk kommer frem til. Jeg kan henvise til Landbrugsmagasinet den 16. marts i år, hvor chefkonsulent Carlo Jensen fra Landskontoret for Driftsøkonomi under overskriften »Grønne afgifter uden virkning« skriver, at lovforslagene er meget omtalt, men deres økonomiske betydning for den enkelte landmandsfamilie er mikroskopisk.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg synes, der er grund til at se på, hvad der egentlig er sket, siden pesticidhandlingsplanen blev vedtaget i 1986.

Hvad er kendsgerningen? Kendsgerningen er, at der er fundet giftrester i 14 pct. af de undersøgte vandboringer i Danmark. Kendsgerningen er, at man har måttet nedlægge mange boringer på grund af forurening. Kendsgerningen er, at der er kommet nogle minimidler, som i biologisk henseende er 800 gange stærkere end de oprindelige. Derfor hører det ingen steder hjemme at gå i petitesseer med, hvordan de virker på den ene eller den anden måde.

Det er en kendsgerning, at vi er i gang med at ødelægge vores grundvand, og det er vi nødt til at gøre noget ved. Vi har bevæget os ad frivillighedens vej de sidste mange år, uden at der er kommet resultater ud af det, og så er det egentlig mærkeligt, at Venstre ikke kunne stemme for